

Interpellation till M-L Rönmark - kommunfullmäktiges ordförande i Umeå

Det måste redas ut om de politiker som sitter i kommunstyrelsen (KS) har ett arbetsgivaransvar – eller inte.

Det arbetsrättsliga förhållande har hamnat i fokus under året. Dels i samband med att en kvinnlig chef, rekryterad för att bygga upp ett kvinnohistoriskt museum i Umeå, sagt upp sig. Dels då två andra kvinnliga (ekonomi)chefer har gjort ”var sin anmälan om kränkande särbehandling resp. brister i arbetsmiljön” [citat UTREDNING 2013-08-23, sid 1]. I samtliga tre fall har Tamara Spiric stått i centrum. Hon är dels kommunalråd för Vänsterpartiet, dels ledamot i kommunstyrelsen (KS). Det var Tamara Spiric som anmäldes för kränkande särbehandling respektive brister i arbetsmiljön av de två kvinnliga cheferna. Dessa anmälningar har ställt frågan om KS-ledamöternas arbetsrättsliga ansvar på sin spets.

Personaldirektören och förhandlingschefen har tvingats att göra en utredning. En oberoende expert inom det arbetsrättsliga området har ombetts att göra en bedömning av, samt ett utlåtande över, utredningen. Uppdraget gavs till arbetsrättsjuristen Tommy Iseskog från Stockholm. Efter att ha tagit del av utredningen konstaterade Iseskog bland annat : ”Av ifrågasvarande minnesanteckningar framgår – mot Spirics bestridande – entydigt att Spiric har agerat oförsämligt, respektlöst och med tydliga anklagelser om manipulation av siffror”. Vidare att ”Uttrycket härskarteknik förekommer i utredningsmaterialet med avseende på Spirics uppträdande”. Iseskogs bedömning är ”att Spiric i vart fall genom sina anklagelser om manipulation av siffermaterialet agerat på ett sätt som omfattas av det rättsliga begreppet *kränkande särbehandling*” [Utlåtande, Tommy Iseskog, sid 6].

För att Umeå kommun ska kunna komma tillrätta med olika arbetsmiljöproblem där politiskt tillsatta företrädare är inblandade måste klarhet råda om det arbetsrättsliga förhållandet mellan å ena sida ledamöter i KS, och å andra sidan tjänstemän med uppgift att ta fram underlag som ska möjliggöra för folkvalda att fatta beslut. Då underlagen uppfattas som kontroversiella måste spelreglerna vara tydliga. Har KS-ledamöterna ett arbetsgivaransvar - eller inte?

Det mediala efterspelet till Iseskogs utlåtande har rest minst två frågor av principiell natur. Spiric, som enligt Iseskog har gjort sig skyldig till *kränkande särbehandling* av de två kvinnliga cheferna, har nämligen till sitt försvar bl a hävdad [VK, 2013-08-28, sid 8] att hon inte är att betrakta som varken arbetsgivare eller arbetstagare. Till stöd för sin uppfattning anger hon arbetsmiljöverket. Spirics juridiska ombud argumenterar på samma sätt då han hävdar att kommunalrådet och KS-ledamoten Spiric inte omfattas av den [arbets]rättsliga lagstiftningen. Skulle detta stämma blir följderna mycket långtgående. Först: Kommunförvaltningen förvandlas till en ”ansvarslös” organisation. För om inte KS, eller dess politiska majoritet, utgör de anställdas motpart – *vem har då arbetsgivaransvaret för de anställda?* Sedan: Om Spiric inte omfattas av nämnda lagstiftning så måste detta innebära det att *alla ledamöter i KS står över lagarna* rörande arbetsmiljön och andra bestämmelser som reglerar ansvaret mellan arbetsgivare och anställda. Detta vore i sanning omvälvande.

Mot denna bakgrund tvingas vi ställa följande frågor:

- Anser du att kommunalråd och andra KS-ledamöter har ett arbetsgivaransvar – med de rättigheter men också med det ansvar och de skyldigheter som därav följer?
- Har den politiska majoriteten i KS (S och V) samma uppfattning i denna fråga?